

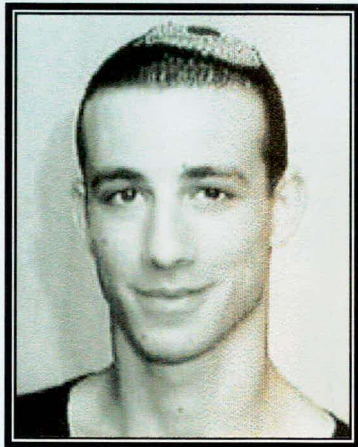

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי צבי (ציקי) איזמן ז"ל

בן לאה ואיתן
נולד בירושלים
בתאריך ו' באדר תשמ"ג, 18/2/1983
התגורר בירושלים
התגייס בנובמבר 2001
שרת בחטיבת גולני
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י' בתמוז תשס"ב, 19/6/2002
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 5 קבר: 4

הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ושלושה אחים

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן לאה (מלכה) ואיתן (דב). נולד ביום ו' באדר תשמ"ג (18.2.1983) בירושלים. אח צעיר לאורית, טלי, אלירז, יוסי, אבי ואלי.

ציקי (צבי יהודה) גדל בירושלים. הוא החל את לימודיו בבית הספר היסודי הממלכתי-דתי "נועם" בעיר והמשיכם בישיבה התיכונית "חיספין" ברמת הגולן ובשיבת "בית אל". כל חייו היה עצמאי בדעותיו ובהתנהגותו והתווה לעצמו את דרכו המיוחדת. מגיל צעיר התבלט כחובב טבע אמיתי. הוא אהב והכיר את ארץ ישראל על שביליה, דרכיה ונופיה, אהב לטפס על ההרים והיטיב לגלוש מהם בסנפלינג. בתקופת התיכון השתתף בחוג נוער של "החברה להגנת הטבע" בבית ספר שדה "עפרה", חוג ששילב בני נוער דתיים ושאינם דתיים ושקרוי היום על שמו.

ציקי היה קשור לעולם החי. את אהבתו מימש בדרכים שונות ואף יישמה כדרך חיים כשהחליט להפוך לצמחוני. ביתו היה בית חם לאוורים, דגים, חמוס, נחשים, עקרבים וציפורים. בגיל 12 החל להתנדב ולעבוד בגן החיות התנ"כי בירושלים והעמיק את היכרותו עם בעלי החיים. בהיותו בן 14 רכש מכספו את הסוסה "מירב" אותה גידל ברמת הגולן. נקודת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

השיא בפעילותו בתחום הייתה בכיתה י"א, אז השתתף בקורס מטפלי חיות וקיבל תעודת "מטפל מוסמך".

בסיום לימודיו התיכוניים נכנס ציקי למכינה הקדם-צבאית "חמדת" שבבקעת הירדן. ב"חמדת" למד, התפתח, גדל, נקשר לרבנים ולחברים ותכנן להישאר שנה נוספת. עקב המצב הביטחוני שינה את תכניותיו ובמחצית נובמבר 2001 התגייס לצה"ל. הרצון לתרום והנכונות להקרבה הובילו אותו לסיירת "אגוז" של חטיבת "גולני". ב"אגוז" מצא אתגר ועניין רב, בלט כחייל מצטיין וכמנהיג מלידה והיה גאה להיות חלק מהיחידה. מפקדיו זיהו עד מהרה את הפוטנציאל הגלום בו באומרים "על כמה חיילים ניתן לומר עוד בטירונות שהם יהיו מפקדים גדולים, על כמה מתוך אלה ניתן לומר שיהיו מנהיגים ויסחפו את צאן מרעיתם".

בתום הטירונות והאימון המתקדם ב"גולני" הגיע ציקי לפלוגת ההכשרות ב"אגוז" ומיד מונה, מתוך המחלקה, להיות מפקד כיתה. חבריו לצוות "דאנה" ידעו להעריך את תכונותיו הטובות, את נאמנותו ומסירותו, שבחו את רוח ההתנדבות בה ניחן ואת נחישותו ודבקותו במשימה. הם כינוהו "ציקי - החבר הרצוי והמצוי" והסבירו: "הרצוי: אהוב על כולם, מסתדר, עוזר ותומך בכל אחד ואחד, בכל מצב ובכל תנאי, גם אם עזרה זו עלולה להזיק ולהרע לו. המצוי: בכל מקום ופינה תמצאו אותו, זמין לכל פנייה".

מפקדיו של ציקי ניבאו לו עתיד מזהיר, "איש צעיר שנועד לגדולות". במסגרות השונות ובטיוליו הרבים ברחבי הארץ רכש ציקי מאות חברים ואוהבים מכל חלקי העם, דתיים וחילוניים, שהושפעו מדמותו וביקשו את קרבתו. תכניותיו היו רבות, אך חייו נגדעו באחת, בעת שעשה דרכו לתרגיל אימונים.

ציקי נפל בעת מילוי תפקידו ביום י' בתמוז תשס"ב (19.6.2002) בתאונת דרכים שאירעה בוואדי סלאמה שבאזור כרמיאל. בן 19 היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ושלושה אחים, סבים וסבתות ואחיינים רבים. עמו נפל חברו לצוות רב טוראי אריאל חי.

אחיו של ציקי הספידוהו בשיר: "אחי הצעיר צבי יהודה / האם אתה שומע, האם אתה יודע / כמה אנחנו אוהבים אותך / כמה אנחנו חסרים אותך. / הצבי יהודה, על במותיך חלל / איך נפלו גיבורים / אל תגידו בגת, אל תספרו בחוצות אשקלון / איך נבט לו בלאט, איך צמח ופרח / איך

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הפך לעלם חמודות. / אל תספרו איך היה כה יפה / כה חזק ואמיץ ללא חת ומורא. / אל תספרו איך נאספו חברים / אוהבים ויפים סביבו בהמונים. / איך אמו אהבתו, איך אביו גידלו / איך אחיו ואחיותיו אהבו חיוכו. / ואל תספרו, לא, אל תספרו, איך הלך לדרכו / ואותנו השאיר..."

בדבר תורה שחובר לזכר ציקי ביחידת ההכשרות של "אגוז" נכתב: "ציקי היה לוחם בעל מידות ותוכן רוחני אשר זכה לממש את האידאליים עליהם גדל ובהם האמין. הוא העדיף להתגייס ליחידה מובחרת בה השירות איננו קל ודורש הקרבה רבה. בזכות ביטוי האידאות בחיי המעשה בחיי היום-יום בשירות הצבאי זכה ציקי להיות מתלמידיו של אברהם אבינו".

במלאות שלושים למותו ספדו לו מפקדיו: "ציקי ייזכר אצלנו תמיד כלוחם ואדם אשר פעל מתוך תחושת שליחות ורצון לתת למדינה, לחטיבה וליחידה. ציקי נלקח מאתנו בדיוק בעת שבה שימש כמפקד כיתה ביחידה, בתפקיד בו התבלט במנהיגותו ובמקצועיותו. כולנו איבדנו אדם, חבר, לוחם ומפקד אשר היה מהמובילים בצוות. ציקי השאיר אחריו חיילים ומפקדים אשר למדו כיצד צריך לנהוג אדם, חבר ולוחם, החל מביצוע המשימות שהוטלו עליו וכלה ביחס לחברים. ... חיילי הפלוגה ימשיכו באותה הדרך בה הלך ציקי, דרך הרואה בשירות הצבאי שליחות ונתינה כאשר המקצוענות, האנושיות ואהבת הארץ הנם מהערכים המובילים בה".

פעולות רבות נעשו להנצחתו של ציקי: שלושה ספרי תורה הוכנסו לזכרו - בתנועת הנוער "אריאל" בה היה חבר - סניף גבעת שאול, בבית הספר הישיבתי "ארץ הצבי" בשכונת גילה בירושלים ובמכינה הקדם-צבאית בחמדת. כן הופק סידור תפילה הנושא את שמו. בגן החיות התנ"כי ייסדה המשפחה קרן המסייעת למשפחות מצוקה לבקר בגן החיות וכן נבנתה באחת מפינות החמד בגן פינת ישיבה על שמו. במכינה הקדם-צבאית "חמדת" נבנתה ספרייה והוקמה על ידי חבריו פינת נוי. מדי שנה, בחול המועד סוכות, מתקיים טיול של חבריו לחוג הנוער ומשפחתו.

חברותיו של ציקי כתבו והלחינו שיר לזכרו אשר הופק והוקלט על גבי תקליטור. משפחתו יצרה סרטון בפורמט DVD בו נעשה "ניסיון לשמר את עוצמת החיים שלו, את קשריו המיוחדים עם משפחתו וחבריו, את שמחת חייו וחיוכו המקסים, את אהבתו את הארץ ואת הבריות".